

1613.

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 listopada 1950 r.

w sprawie ustalenia niektórych wzorów znaczków skarbowych i urzędowych blankietów wekslowych.

Na podstawie art. 29 ust. 2 zd. drugie dekrety z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się następujące wzory znaków podatkowych:

1) znaczki skarbowe o wartości: 60 gr, 1,50 zł, 3 zł, 6 zł i 30 zł oraz

2) urzędowe blankiety wekslowe:

a) w cenie 60 gr dla sumy wekslowej nie przekraczającej 30 zł,

b) w cenie 90 gr dla sumy wekslowej nie przekraczającej 60 zł,

c) w cenie 1,20 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej 90 zł,

d) w cenie 1,80 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej 150 zł.

§ 2. Znaczki skarbowe są wykonane na papierze znaczkowym podgumowanym według następującego wzoru: wymiary znaczków są około 25,5 × 31,25 mm, wymiar rysunku około 21 × 27 mm. Pośrodku znaczka na tle ciemnej tarczy prostokątnej znajduje się godło Państwa, nad którym na jasnym tle umieszczone są liczby i litery, oznaczające wartość znaczka. Boki znaczka wypełnione są stylizowanym ornamentem, dół zajmuje napis „Opłata Skarbowa”. Całość znaczka wydrukowana jest na tle giloszowym, wypełniającym także marginesy znaczka.

§ 3. Znaczki są wykonane w następujących kolorach:

Kategoria wartości	Kolor znaczka
60 gr	brązowy — poddruk różowy,
1,50 zł	niebieski — poddruk niebieski,
3 zł	fioletowy — poddruk niebieski
6 zł	czerwony — poddruk niebieski,
30 zł	ciemno-brązowy — poddruk niebieski.

§ 4. 1. Urzędowe blankiety wekslowe wykonane są na papierze posiadającym w przeźroczu wodny znak bieżący. Wymiar blankietów wekslowych wynosi około 230 × 110 mm.

2. Blankiet wekslowy składa się z trzech części: tekstu objaśniającego, wniety oraz części przeznaczonej dla umowy wekslowej. Tekst objaśniający zawiera napis: „Urzędowy blankiet wekslowy do sumy wekslowej nie przekraczającej (odpowiednia liczba) zł”. Wnieta składa się z trzech tarcz: górna i dolna są okrągłe, środkowa — owalna. Tarcza górna i środkowa posiadają tło ciemne, tarcza dolna — tło jasne. Na tarczy górnej umieszczone jest godło Państwa, na tarczy dolnej liczby i litery oznaczające cenę, na tarczy owalnej napis: „Opłata Skarbowa” oraz cyfry i litery określające wysokość opłaty. Wszystkie tarcze okoloną są ornamentacją z motywów roślinnych i giloszowych. Część trzecia, przeznaczona na wypełnienie umowy wekslowej, zawiera tekst:

„... dnia ... 19...; Na ...
zapłać... za ten... weksel
na zlecenie... sumę...
Płatny

3. Kolor druku na blankietach wekslowych jest granatowy. Blankiety wartości 1,20 zł i 1,80 zł posiadają wniety na poddruku szarym.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 28 listopada 1950 r.

MINISTER FINANSÓW

w/z E. Droźniak

DZIAŁ II**SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ**

1614.

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 listopada 1950 r.

w sprawie zasad fakturowania i inkasa należności państwowych przedsiębiorstw geodezyjnych.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt. 10 i 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie niniejsze określa zasady fakturowania i inkasa należności następujących państwowych przedsiębiorstw wyodrębnionych:

Państwowego Przedsiębiorstwa Mierniczego,

Państwowego Przedsiębiorstwa Fotogrametrii i Kartografii,

oraz Państwowego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego, zwanych w dalszym ciągu „przedsiębiorstwami geodezyjnymi”, w zakresie ich rozliczeń z inwestorami, należącymi do kategorii osób, wymienionych w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 443).

§ 2. Przedsiębiorstwa geodezyjne rozliczają się ze zleceniodawcami rachunkami przejściowymi i ostatecznymi, wystawianymi na podstawie cen jednostkowych kosztów oraz ilościowego lub procentowego zaawansowania elementów wykonanych robót, względnie na podstawie obowiązujących cenników.

§ 3. Ustala się następujące zasady wystawiania rachunków przejściowych oraz tryb ich inkasa:

1) rachunki przejściowe są rachunkami narastającymi i suma ich nie może przekroczyć 95% wartości zlecenia. Należność rachunku przejściowego stanowi różnicę między sumą tego rachunku a sumą poprzedniego rachunku przejściowego;

2) przedsiębiorstwo geodezyjne wystawia rachunki przejściowe, obejmujące poszczególne fazy zaawansowania robót w miarę postępu robót, nie częściej niż w odstępach 2-tygodniowych, jednak co najmniej raz w miesiącu;

3) oryginał rachunku przejściowego przedsiębiorstwo geodezyjne składa zleceniodawcy w dniu jego wystawienia;

4) wóropis tego rachunku w dwóch egzemplarzach przedsiębiorstwo geodezyjne składa równocześnie bankowi finansującemu jego obroty, który najpóźniej dnia następnego przesyła wóropisy rachunku do banku finansującego inwestycje zleceniodawcy;

5) bank finansujący inwestycje zleceniodawcy po otrzymaniu wóropisów rachunku do inkasa wzywa zleceniodawcę najdalej dnia następnego do zlecenia pokrycia należności, objętej rachunkiem, w terminie nieprzekraczającym 7 dni od daty wezwania, załączając jeden wóropis;

6) w terminie oznaczonym w pkt. 5), zleceniodawca powinien zlecić bankowi finansującemu jego inwestycje pokrycie należności, objętej rachunkiem, z powołaniem się na awizo bankowe lub złożyć zastrzeżenia stosownie do pkt. 7);

7) zastrzeżenia mogą dotyczyć całości lub części należności, objętej rachunkiem:

A. o ile zastrzeżenie dotyczy całości rachunku, wówczas może ono opierać się wyłącznie na tym, że:

a) zleceniodawca nie dał zlecenia na wykonanie robót objętych rachunkiem, bądź

b) wykonane roboty nie odpowiadają umówionym warunkom co do ich jakości;

B. o ile zastrzeżenie dotyczy tylko części rachunku, wówczas może ono opierać się wyłącznie na tym, że:

a) wykazane z rachunku ilościowe lub procentowe zaawansowanie robót i wyprowadzana wartość wykonanych robót nie odpowiadają rzeczywistości, bądź

b) wykonane roboty nie odpowiadają umówionym warunkom co do ich jakości, bądź

c) nie dokonano potrąceń przewidzianych umową (zleceniem), lub wynikających z obowiązujących przepisów.

Jeżeli zastrzeżenie obejmuje tylko część rachunku, wówczas do zastrzeżenia tego winien być dołączony wóropis rachunku, wymieniony w pkt. 5), zawierający dokonane poprawki i podpisany przez zleceniodawcę. Wóropis rachunku, który stanowi podstawę pokrycia należności w trybie, przewidzianym w niniejszym punkcie, bank finansujący zleceniodawcę przesyła przedsiębiorstwu przy nocie kredytowej.

W przypadku złożenia zastrzeżenia co do części należności, złożenie częściowego zastrzeżenia równoznaczne jest ze zleceniem pokrycia części należności nie objętej zastrzeżeniem;

8) po bezskutecznym upływie terminu określonego w pkt. 5), bank finansujący inwestycje zleceniodawcy pokrywa rachunek najpóźniej czwartego dnia w ciężar rachunku zleceniodawcy.

Zapłata rachunku dokonana w powyższy sposób nie stanowi uznania należności i nie pozbawia zleceniodawcy dochodzenia zwrotu zapłaconej przedsiębiorstwu kwoty.

Bank finansujący inwestycje zleceniodawcy nie pokrywa należności, objętej rachunkiem, jeśli odnośna należność nie podlega pokryciu ze środków inwestycyjnych, stosownie do § 7 pkt. 9) ust. 2 i 3 oraz § 20 pkt. 2) lit. d) i e), oraz pkt. 3) lit. b) instrukcji Ministra Skarbu z dnia 16 lutego 1950 r., wydanej w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz Najwyższą Izbą Kontroli w sprawie finansowania i bankowej kontroli inwestycji, objętych Planem Inwestycyjnym (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 5, poz. 35). Bank nie pokrywa również należności w przypadku stwierdzenia niezgodności ze stanem rzeczywistym wykazanego w rachunku zaawansowania robót.

§ 4. Należności z tytułu rachunku ostatecznego stanowią różnicę między sumą rachunku ostatecznego a sprawdzoną przez zleceniodawcę sumą ostatniego rachunku przejściowego. Ustala się następujące zasady wystawiania rachunku ostatecznego oraz tryb jego inkasa:

1) przedsiębiorstwo geodezyjne wystawia rachunek ostateczny w ciągu 15 dni od dnia zakończenia robót geodezyjnych, zleconych w umowie (zleceniu);

2) oryginał rachunku wraz z kopia przedsiębiorstwo geodezyjne składa inwestorowi w dniu jego wystawienia, równocześnie składając dwa egzemplarze wtóropisu na inkaso do banku finansującego jego eksploatację.

Bank ten obowiązany jest przesłać obydwa wtóropisy rachunku najpóźniej dnia następnego do banku finansującego inwestycje zleceniodawcy;

3) zleceniodawca zobowiązany jest w terminie do dni 30-tu od daty otrzymania rachunku przeprowadzić komisyjny odbiór robót oraz sprawdzić należność wynikającą z rachunku ostatecznego.

W terminie, oznaczonym w ust. poprzedzającym, zleceniodawca zobowiązany jest:

- albo zlecić bankowi finansującemu jego inwestycje pokrycie całości należności,
- albo wnieść zastrzeżenia w myśl pkt. 4);
- zastrzeżenia zleceniodawcy mogą dotyczyć całości należności lub też jej części.

Zastrzeżenia mogą być oparte wyłącznie na tym, że:

- zleceniodawca nie zamówił wykonanej roboty,
- wykonana robota niezgodna jest z warunkami umowy,
- nieprawidłowo została obliczona należność zafakturowana rachunkiem ostatecznym,
- nie dokonano potrąceń przewidzianych umową (zleceniem) lub wynikających z obowiązujących przepisów,
- zleceniodawcy należy się objęte umową odszkodowanie umowne z tytułu niedotrzymania terminu wykonania w podanej w zastrzeżeniu wysokości;

5) w przypadku złożenia zastrzeżenia co do części należności, złożenie częściowego zastrzeżenia równoznaczne jest ze zleceniem pokrycia części należności, nie objętej zastrzeżeniem;

6) w przypadku otrzymania zastrzeżenia co do części należności bank finansujący inwestycje pokrywa wyłącznie część bezsporną;

7) w przypadku bezskutecznego upływu terminu oznaczonego w pkt. 3), bank finansujący inwestycje pokrywa należność objętą rachunkiem, najdalej w ciągu 4-ch dni od daty upływu wymienionego wyżej terminu w ciężar środków inwestycyjnych zleceniodawcy.

Pokrycie należności w sposób powyższy nie stanowi uznania należności i nie pozbawia zleceniodawcy prawa dochodzenia całości lub części zapłaconej kwoty;

8) w przypadkach, określonych w § 3 pkt. 8 ust. ostatni bank finansujący inwestycje nie wykonuje zlecenia pokrycia całości lub części należności, ani też nie pokrywa należności w trybie pkt. 7);

9) w przypadku dochodzenia przez przedsiębiorstwo geodezyjne spornej części należności przed komisją arbitrażową, przedsiębiorstwo geodezyjne może przedłożyć bankowi finansującemu inwestycje odpis orzeczenia komisji arbitrażowej o zabezpieczeniu dochodzonego przez tę komisję roszczenia celem zabezpieczenia środków przed ich wygaśnięciem.

W przypadku takim bank odprowadza odnośną kwotę w ciężar środków inwestycyjnych zleceniodawcy na zablokowane konto przedsiębiorstwa geodezyjnego;

10) orzeczenie komisji arbitrażowej jest wiążące dla banku finansującego inwestycje zleceniodawcy. Podstawa

wypłaty w całości lub części spornej należności przez bank finansujący inwestycje jest orzeczenie komisji arbitrażowej.

Bank finansujący inwestycje obowiązany jest najdalej czwartego dnia po otrzymaniu orzeczenia komisji arbitrażowej pokryć przysądzoną należność bez wzywania zleceniodawcy do zlecenia pokrycia. Należność tę bank przelewa na rachunek operacyjny przedsiębiorstwa;

11) nadwyżka spornej należności odprowadzonej na zablokowane konto ponad kwotę przysądzoną przez komisję arbitrażową podlega odprowadzeniu na zasadach, określonych w § 7 pkt. 29 instrukcji Ministra Skarbu z dnia 16 lutego 1950 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 5, poz. 35).

§ 5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski

1615.

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 listopada 1950 r.

w sprawie Jednolitego Planu Kont dla państwowych przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego na rok 1951.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt. 8) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się na rok 1951 Jednolity Plan Kont dla wszystkich państwowych przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Pod pojęciem przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego rozumie się: przedsiębiorstwa budowlane, budowlano-montażowe, montażowo-konstrukcyjne, biura projektów, przedsiębiorstwa miernicze, geodezyjne, fotogrametrii i kartografii, przedsiębiorstwa wierceń poszukiwawczych, przedsiębiorstwa poszukiwań geofizycznych i geologicznych, przedsiębiorstwa czerpalno-morskie itp. przedsiębiorstwa.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1951 r.

MINISTER FINANSÓW

w/z E. Droźniak

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 27 listopada 1950 r. (poz. 1615).

JEDNOLITY PLAN KONT DLA PAŃSTWOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW WYKONAWSTWA INWESTYCYJNEGO

Klasa O: Konta środków trwałych, funduszy własnych, sprawozdawcze i pozabilansowe.

- 00 — Środki trwałe
- 01 — Likwidacja środków trwałych
- 02 — Finansowanie inwestycji
 - 020 — Finansowanie inwestycji limitowych
 - 021 — Finansowanie inwestycji pozalimitowych
- 03 — Inwestycje
 - 030 — Inwestycje rozpoczęte
 - 031 — Inwestycje zakończone
- 04 — Remonty kapitalne
- 05 — Środki oddane
 - 050 — Przelewy do budżetu nadwyżek środków obrotowych
 - 051 — Przelewy do budżetu z zysku
 - 0510 — Przelewy do budżetu z zysku za rok ubiegły
 - 0511 — Przelewy do budżetu z zysku za rok bieżący
- 06 — Środki otrzymane
 - 060 — Finansowanie z budżetu środków obrotowych
 - 061 — Dotacja z budżetu na pokrycie planowej straty
- 07 — Umorzenie wartości środków trwałych
- 08 — Fundusze własne
 - 080 — Fundusz statutowy
 - 081 — Zwiększenia funduszu
 - 082 — Zmniejszenia funduszu
 - 089 — Wynik działalności przedsiębiorstwa
 - 0890 — Wynik działalności za rok ubiegły
 - 0891 — Wynik działalności za rok bieżący